

kulturelle Arbejde burde underbygges økonomisk, og særlig maatte man have Opmærksomheden henvendt paa Udstykningsen og vække Interesse derfor blandt de unge baade i Sønderjylland og i det gamle Land. — Det finansielle Billede var efter Talerens Mening ret mørkt: der var ingen Penge i Kassen, men et Overtræk i Nationalbanken paa henimod 100 Mill. Kr., hvortil antagelig kom Skatkammerbeviser til betydelige Beløb. Finansaarene 1932—33 og 1933—34 viste tilsammen et Merforbrug af Kapital paa 116 Mill. Kr., og i 1934—35 vilde Tallet vokse til henimod 150 Millioner. Alle overflødige Udgifter maatte derfor ud af Finansloven. — Landbrugets Forhold tegnede sig nu noget lysere end det foregaaende Aar, hvad Kriseforliget, særlig Kronesænkningen, i Vinteren 1933 havde sin store Andel i, men der maatte yderligere Foranstaltninger til og tilstræbes en almindelig Prishævning af Landbrugets Produkter. Efter Venstres Mening krævede Tiden Handling paa mange forskellige Omraader og Samarbejde og positiv Indsats fra Rigsdagens Side. Hertil var Venstre rede, og Taleren sluttede med Haabet om, at Folkestyret her i Landet ikke skulde ødelægges paa Grund af indre Strid, men fortsættes efter en sund Udviklingslinie.

Ligesom de foregaaende Talere gjorde Ordføreren for Det konservative Folkeparti, *Christmas Møller*, nogle Bemærkninger om de sønderjyske Forhold. Han forsvarede den Mindretalspolitik, som Redaktør Svensson havde gjort sig til Talsmand for baade i Folketinget og i »Jydske Tidende«, som den eneste rigtige, nemlig at følge »en Linie, som med Styrke, Klarhed og Fasthed hævder danske nationale Synspunkter, men hvor det samtidig fastholdes, at Synspunktet for Danmark paa Mindretalspolitikens Omraade altid maa være en liberal Linie«. Spørgsmaalet om den økonomiske Sanering i Landsdelene maatte hurtigst muligt tages op til Løsning. — I sine følgende finansielle Betragtninger tog *Christmas Møller* Afstand fra Opgørelsen af Statens Aktiver, som han fandt irrationel, og udbad sig en grundig Opgørelse af Status, ligesom han ønskede klar Besked om de øjeblikkelige økonomiske Forhold. — Lysningen i Erhvervsituationen havde ikke, som Brorsen mente, sin Rod i Kronesænkningen, men i Svinepriserne. Det var nu paa høje Tid at gennemføre Landbokommissionens Forslag, selv om disse ikke i alle Enkeltheder tilfredsstillede de Konservative. — Til sidst knyttede den konservative Ordfører nogle Udtalelser til Hans Nielsens Ordføretale, der syntes at betyde en Opgivelse af Socialdemokraternes hidtidige Afrustningspolitik.

Niels Frederiksen, som talte paa Det radikale Venstres Vegne, syntes ikke, at det finansielle Billede var saa mørkt,